

NERVER

EXAMENSUTSTÄLLNING

Konsthantverk

Keramikkonst, Smyckekonst, Textilkonst

Masterprogrammet

Kandidatprogrammet

HDK – Valand

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Öppettider: 21 — 29/5

12.00 — 18.00

Kronhuset

Postgatan 6, 411 13 — Göteborg

Nerver

Inget är sig likt.

På några få år har det kollektiva medvetandet tvingats ta till sig erfarenheter som ingen önskat sig. Att virus smittar, att jorden är till låns och att ondska finns vet vi, men att få det inpå skinnet i den överväldigande omfattningen — det är en annan sak.

De studenter som nu tar examen från kandidat– och masterutbildningar i Konsthantverk har, liksom alla andra, haft omvärldens dramatik tätt inpå sig under studietiden. Såklart har det påverkat. Känsl och konst–hantverk hänger ihop, och känsl registreras genom nervsystemet.

Examensutställningen präglas av närvaro. Tillsammans visar alla de skilda projekten en bild av var vi befinner oss, som en scanning av våra sammanlagda liv. Studenternas uppmärksamhet växlar mellan fingertoppar och omvärld, taktilitet och intellekt. Nerverna arbetar, skickar signaler, kommunicerar och skapar förståelse.

En ny generation konsthantverkare öppnar dörrar mot nya sätt att förstå världen.

Anna T Wolgers, Professor — konsthantverk — Hdk–Valand

Nerves

Nothing is like it was.

In a few years, the collective consciousness has been forced to absorb unwanted experiences. We know that viruses are contagious, that the earth is on loan and that evil exists, but to experience it to an overwhelming extent— that's another matter.

The students who are now graduating from bachelor and master programs in Arts and Crafts have, like everyone else, been surrounded by the drama of the world during their studies. Of course, it has affected them— emotion and craftsmanship are connected, and emotion is registered through the nervous system.

The degree exhibition is characterized by attendance. Together, all the different projects depict where we find ourselves, as a scan of our collective lives. Students' attention alternate between their fingertips and the world around us, navigating between tactility and intellect. The nerves work, send signals, communicate and create understanding.

A new generation of artists opens doors to new ways of understanding the world.

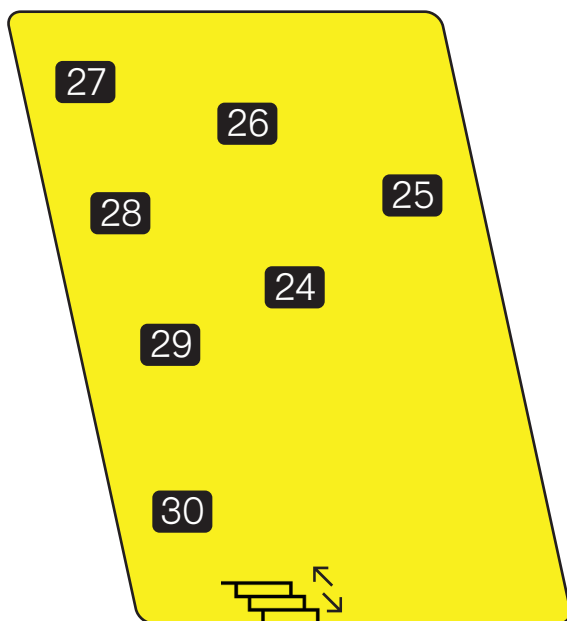
Anna T Wolgers, Professor — Craft — Hdk–Valand

www.nervervisitorinfo.online

Övervåningen ↗

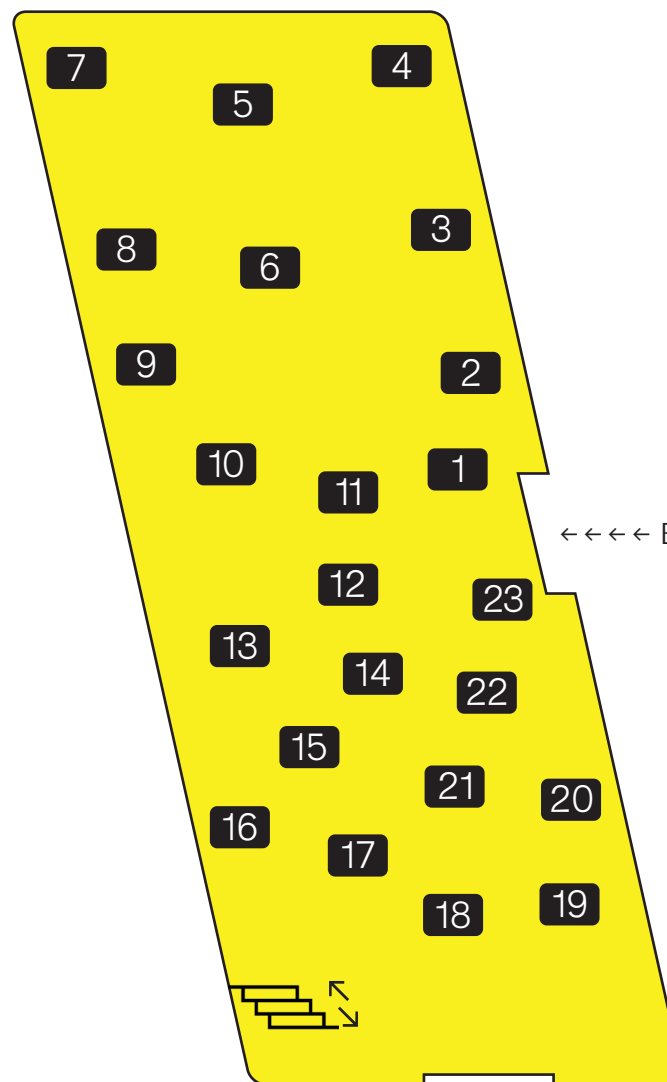
Top floor

- 24. Matilda Cederqvist
- 25. Anna-Maria Saar
- 26. Karin Kauppi
- 27. Amelie Persson
- 28. Isa Eriksson
- 29. Vilma Fredriksson
- 30. Ben-Hui Gråce Wu

Ground floor

↖ Nedervåningen

← ← ← Entrance (Gate)

- 1. Malin Uhlén
- 2. Axel Danhard
- 3. Annika Alsenfors
- 4. Antonia Haglund
- 5. Erik Torstensson
- 6. Malin Mattebo
- 7. Mikaela Eira Wallin
- 8. Erica Gabrielsson
- 9. Jiayang Huang
- 10. Klara Albertsson
- 11. Sara Wallstedt
- 12. Angelica Strandberg
- 13. Marilen Rauch
- 14. Klara Lord
- 15. Wilma Tesch
- 16. Anne-Marie Dehon
- 17. Maria Widegren
- 18. Daria Edström
- 19. Anna Hulth
- 20. Esse McChesney
- 21. Amanda Kranz
- 22. Malin Viktorsson
- 23. Therese Johansson

Nedervåningen ↘

Ground floor

1.	Malin Uhlén	→ BA / Keramikkonst (Ceramic Art)
2.	Axel Danhard	→ BA / Keramikkonst (Ceramic Art)
3.	Annika Alsenfors	→ BA / Textilkonst (Textile Art)
4.	Antonia Haglund	→ MA / Keramikkonst (Ceramic Art)
5.	Erik Torstensson	→ MA / Textilkonst (Textile Art)
6.	Malin Mattebo	→ BA / Textilkonst (Textile Art)
7.	Mikaela Eira Wallin	→ BA / Textilkonst (Textile Art)
8.	Erica Gabrielsson	→ BA / Keramikkonst (Ceramic Art)
9.	Jiayang Huang	→ BA / Smyckekonst (Jewellery Art)
10.	Klara Albertsson	→ MA / Textilkonst (Textile Art)
11.	Sara Wallstedt	→ BA / Smyckekonst (Jewellery Art)
12.	Angelica Strandberg	→ MA / Textilkonst (Textile Art)
13.	Marilen Rauch	→ MA / Keramikkonst (Ceramic Art)
14.	Klara Lord	→ BA / Keramikkonst (Ceramic Art)
15.	Wilma Tesch	→ BA / Textilkonst (Textile Art)
16.	Anne–Marie Dehon	→ MA / Keramikkonst (Ceramic Art)
17.	Maria Widegren	→ BA / Keramikkonst (Ceramic Art)
18.	Daria Edström	→ BA / Smyckekonst (Jewellery Art)
19.	Anna Hulth	→ MA / Textilkonst (Textile Art)
20.	Esse McChesney	→ BA / Textilkonst (Textile Art)
21.	Amanda Kranz	→ MA / Keramikkonst (Ceramic Art)
22.	Malin Viktorsson	→ BA / Smyckekonst (Jewellery Art)
23.	Therese Johansson	→ MA / Smyckekonst (Jewellery Art)

Naturen är ett kretslopp av att skapa nya formationer och att bryta ner vad som uppstår. Mänskliga konstruktioner bevaras för att behålla funktion och det vi tillverkar kommer att bestå, vilket får mig att tänka på vad som kommer att finnas när vi inte finns mer.

Skulpturerna skildrar en framtid utanför vår verklighet som redan tillhör det förflutna. Mänskligt framställda objekt och fragment från vår tid har kombinerats med uttryck som representerar naturens inverkan.

Vår kunskap är utgångspunkten för vad som är tänkbart eftersom det inte går att föreställa sig det vi inte kan relatera till. Här betraktar vi ändå någonting som kan ha hänt eller kan hända— ett spekulativt scenario utifrån en nutida verklighet.

Tornen reser sig rakryggat och lägger en skugga över staden som en gång var. Bo högt, högre, högst och lämna det världsliga bakom er.

I mitt projekt har jag arbetat med kvarlevor från denna stad som söker sin identitet. Tagit det gamla och trasiga som förlorat sin kontext och gett det en ny, från byggnadsmaterial till glasyr. Med detta vill jag undersöka det efterlämnade materialets potential att ge nya föremål en identitet och estetik som talar om ett Göteborg i rörelse.

Overklighetskänslor är något som många upplever eller kommer uppleva under sin livstid. För vissa är det knappt märkbart, för andra är det djupare, som att existera i en tjock dimma där omvärlden känns off, likt en dröm eller en simulation.

I verket "nothing makes sense" utforskas glappet mellan verklighet, overklighet och dröm, glitchens visuella egenskaper samt hur dessa kan kopplas till en personlig upplevelse av overklighetskänslor. Med inspiration från internet—estetikerna weirdcore och dreamcore presenteras en fragmenterad version av verkligheten där den digitala världen överlappar naturen. Motiven blandas i ett oväntat möte, som en upplösning av bilden för att skapa dissonans till den familjära och stillsamma naturbilden.

Dessa skulpturer är baserade på karaktärer från klassisk skräck film och utforskar feminin identitet genom en omfattning av abjektion, överflöd och rädsla. I min konstnärliga praktik använder jag mig av det mänskliga tillståndet som ett verktyg att tolka rädsla. Med händer som formar leran, och ett visuellt studerande av stillbilder, tar jag det två dimensionella och skapar en fysisk närvaro.

När jag skapar formas en plats för introspektion. En plats där två blickar kan mötas och reagera till varandra. En plats där en blick har makt och kan vändas emot en.

Jag skapar rädsla, inte för att tillintetgöra men erkänna dess existens. För att omfamna den röriga feminina rädslan och vokalisera den.

Name: Antonia Haglund / Ceramic Art → MA
Titel: Silent screams

By using characters from classical horror films, these sculptures explore feminine identity through the scope of the abject, excess and fear. Through my artistic practice I use the human condition as a tool to interpret fear and terror. By shaping and forming clay with my hands, and a visual deep study of film stills, I take a two dimensional character and make it a physical presence.

When I create I form a space for introspection. A space where two gazes can meet and react to each other. A space where a gaze holds power and can be turned upon the one that wields it. I depict fear, not to purge it but to recognise its existence. To embrace the disorder of feminine fear and vocalise it. A silent scream.

Handvävning i digital jacquardvävstol.

I Undersökningen av materialitet som frånvaro har jag vävt nya versioner utifrån fotografier av mönstrade och slitna textilier. Jag har sett efter hur hål och nötningar kan tolkas i olika material, färger och strukturer. Genom undersökningen har nya frågor uppkommit om det avstånd jag upplever mellan skissen på skärmen och vad jag ser framför mig i vävstolen.

De 19 första vävarna utgör en tankekedja, eller en förstudie. Mina erfarenheter sammanfattas genom väv 20 och 21.

I den jacquardvävda tekniken är alla inslag skyttlade hela vävbredden, från stadkant till stadkant, från sida till sida. Under visuella slitningarna och nötta partier ligger alla trådar oskadda.

Name: Erik Torstensson / Textile Art → MA
Titel: The Investigation of Materiality as Absence

Handwoven in a digital jacquard loom.

In The Investigation of Materiality as Absence, I have woven new versions based on photographs of patterned and worn textiles. I have looked for how holes and abrasions can be interpreted in different materials, colors and structures. Through the project, new questions have arisen about the distance I experience between the sketch on the screen and what I see in front of me in the loom.

The first 19 weaves form a chain of thought, or a pilot study. My experiences are summarized through weaves 20 and 21.

In the jacquard—woven technique, all threads are shuttled the entire width, from side to side. Beneath visual holes and worn areas, all threads are undamaged.

Utgångspunkten för mitt examensarbete Stål, silke, nål (silk, needle, steel) är ett utforskande av relationen / ickerelationen / konflikten mellan det naturliga och det som är av människan skapat. Denna konflikt gestaltas genom mötet mellan metall och textil. Där en mjuk, organisk textil skulptur möter och vägrar möta, en struktur av strikt, rigid metall.

Jag har färgat siden med naturlig färgning, svetsat stål och lagt stygn efter stygn efter stygn. Samtidigt har jag tänkt på den mångfald av pågående relationer som skapar mig och definierar oss och vår omvärld. Sambandet mellan tingen, icke-människorna och människorna. Subjekt och objekt. Min hand och materialet den möter. Det började som en materiell undersökning och utvecklades till att också handla om oss.

Det är svårt att förklara hur det känns att ha föräldrar samtidigt som de inte är där rent psykiskt eller fysiskt för en. Man är ensam fast man har en kropp bredvid sig som har alla attribut för att efterlikna en förälder. Som barn så känner man sig ofta som den som är sjuk eftersom man inte har ord för att förklara vad det är som händer.

I det här arbetet vill jag förmedla hur det kan kännas att växa upp med en psykiskt sjuk förälder. Genom att använda stygn och textilrelief har jag omvandlat tankar och känslor till verk som speglar denna erfarenhet.

När jag var 15 år förlorade jag min bästa vän. Minnet målar en bild av sista gången jag såg henne, i diket intill landsvägen som förvandlats till en dödsbädd. I det hotfulla hållrum som uppstod ekade oktobernatten som stal henne. Förlust och sorg förblir svårbeskrivligt och komplext, men när orden inte räcker till kan konsten säga det som behöver komma ut.

Verken gror fram genom återbesök av minnen och specifika platser, personliga symboler och i gemenskap med andra som upplevt förlust. Jag utför en efterlängtd ritual i verkstaden. Plötsligt finner jag en förtröstan till förgängligheten som något som gör våra relationer mer värdefulla och livet mer meningsfullt. Jag återfår en känsla av kontroll. En ny slags värme.

Ett nytt slags säkert.

Jag valde emalj som mitt examenstema. I skolan lärde jag mig att emalj är som målares färgpigment, förutom att vi använder dem för att färga metaller. Men jag nöjer mig inte med att bara 'rita' emaljen på 'duk'. Varför måste emalj samarbeta med metall? Tänkte jag.

Emalj är något annat än färgpigment. Jag vill visa mer om emalj/emaljsmyckens möjligheter genom mina verk.

Av nyfikenhet skalade jag bort emaljen från metallen, men när jag tittade på de emaljerna som var avskalad undrade jag att är de emalj? Emaljen utan metallunderlag ser ut som glas. Hur skiljer folk dem åt? Det är metall som gör emalj som emalj. Så till slut lät jag emaljen gå tillbaka på metallen.

Textilens metamorfos — Trådar färgas, vävs och fogas samman. I väven är konstruktionen och ytan detsamma. Väven får en form som är tillfällig och föränderlig. Evigt omformbar. Den veckas om, vecklas ut, rullas, knölas, hängs, bärs runt, kring, spänns fast, sträcks ut, svävar.

I vävstolen är alla trådar spända, det är bärigheten i konstruktionen, för att väven ska kunna fogas samman. Sammanfogningar och luft däremellan. När presenningen spänns upp i staden är den både konstruktion och skydd, den står för förändring. Uppspänd mellan träd i skogen som skydd för natten, blir den både tak och himmel.

Väv I: Försök att nå det avlägsna

Väv II: Tällskogens segel

Name: Klara Albertsson / Textile Art → MA

Titel: Envision the big and enlarging the small

Metamorphosis of textiles— Threads are dyed, woven and joined together. In the weave, the construction and the surface are the same. The weave gets a shape, it is temporary and changeable. Everything can change. Folds, unfolds, rolls up, hangs, carries, clamped, stretched. Eternally transformative.

In the loom, all threads are under tension, it is integral to the construction, so the threads may be interlaced into the weave. A tarpaulin in the city is both used for construction and protection, it stands for change in the city landscape. When stretched between trees in the forest it can be a shelter for the night, becoming both ceiling and the sky, this textile layer in-between.

Weave I: Approaching the distant

Weave II: Sail of the forest

Du tynger mig med något varmt
Du pressar det mot mig
Du låter det stå där
Du sitter ner
Du lämnar avtryck
Jag väntar
tills du behöver mig
På något jag kan göra för dig
Det är hela min dag
Vara tillgänglig
Vara där du lämnade mig

Jag och de andra väntar här
Där du lämnade oss
Tillhands
Redo
Stela
Trötta

Vi radas upp
Läggs på hög
Vi är valda av dig
Men du ser oss sällan

Nu har jag fått nog
Vi har tröttnat
Nu finns jag för mig
Vi finns för oss
Vi väntar inte
Vi visar dig
det självklara du brukar få från oss
Det är redan upptaget
Av något som är
bara för oss
Nu är vi här och du får vänta

Med en installation bestående av screentryck, vävar, broderi och rep vill jag skapa en känsla av att vara i eller under något. Ett hav eller en dröm. Fascinationen och kärleken till havet går långt tillbaka men där ligger även en ångest och skaver. Ett tyst skrik. Jag tillverkar rep av gamla sönderrivna lakan. Som upplösta drömmar att förankra sig i. Drömmen om havet är något vackert som skaver men havet liksom drömmen är något omslutande.

I havet finns allt	Spökgarn på botten
I reflektionen finns himlen	Som en ångest som försöker dra allt
Såväl som bottenlöst djup	Ner
Inom dig	Ner i djupet
Under ytan	Tänkar som spökar
Svävar, flyter fram	Går att lösa upp
Bland ålgräs, tång och stjärnor	Spökgarn trålar efter mer
Böljande	

Name: Angelica Strandberg / Textile Art → MA
Titel: Ett stilla hav — Ett tyst skrik

With an installation consisting of screen printing, weaving, embroidery and ropes, I want to create a feeling of being in/under something. An ocean or a dream. The fascination for the sea goes way back, but there is also the chafing anxiety. A silent scream. I make ropes from old torn sheets. Like dissolved dreams to anchor in. The dream of the sea is something beautiful that is chafing but the sea as well as the dream is something enclosing.

In the sea there is everything	Floating	everything
In the reflection is the sky	Among eelgrass, seaweed and stars	Down the depths
As well as bottomless depth	Flowing	Thoughts that haunt
Inside you	Ghost nets on the bottom	Can be dissolved
Under the surface	Like an anxiety that tries to pull	Ghost nets trawl for more

I min konstnärliga praktik utforskar jag platser i min omgivning och istället för på deras leravlagringar, gräver hål i jorden, samlar lera från byggarbetsplatser och bearbetar materialet — en tidskrävande process. Genom att göra detta engagerar jag mig på djupet i min miljö och får kunskap om dess specifika material och ljudegenskaper. Min avsikt är att stimulera en dialog mellan materia (lera), platser och människor.

“Material Soundscapes” är en interaktiv installation av självutvunnen lera och fältinspelningar som bjuder in till att lyssna på ljudlandskap från fyra platsspecifika leror och processen de genomgår för att bli en användbar materia. Genom att röra metallhandtaget och leran samtidigt skapas det en miljö för interaktion.

Ljuddesign och komposition: Nils Edte

Name: Marilen Rauch / Ceramic Art → MA
Titel: Material Soundscape — Storgatan, Delsjön, Nääs and Brännö, 2022

In my artistic practice I explore places in my close surroundings on their clay occurrence, dig holes in the earth, collect clay from construction sites and refine the material — a time consuming process. By doing that, I engage deeply with my environment and gain knowledge about its specific material and sound properties. My intention is to stimulate a dialogue between matter (clay), places and people.

“Material Soundscapes” is an interactive installation of self extracted clay and field recordings that invites to listen to the soundscapes of four site-specific clays and the process they undergo to become a usable matter. By touching the clay and metal handle simultaneously, an environment of interaction is created.

Sound design and composition: Nils Edte

Med inspiration från science fiction och teorier om det abjekta kretsar skulpturserien Jord som sol'n förlät runt tankar om vad som anses äckligt, fränstötande och oönskat.

Med det abjekta avses här något som väcker en viss typ av starka känslor av obehag, då det utmanar vår identitet och självbild genom att upplösa gränser, så som till exempel gränsen mellan kroppens utsida och insida, eller mellan subjekt och objekt.

Verken speglar en fascination för det motbjudande och viljan att utforska hur vi förhåller oss till det okända och främmande.

Lager av väv undersöker hur det genom lager och begreppet lagning går att skapa en sårbarhet och ett sammanhang. Lagren blir ett sätt att få en andra chans, en metod för att vara snällare mot sig själv och därigenom snällare mot processen. Vävarna ger materialen ett sammanhang, någonting att höra till och de bildar i sin tur en enhet. De ger varandra stöd, får ett rum och en mötesplats.

Vävarnas oändliga kombinationsmöjligheter gör att sammanhanget de hänger i alltid kan omvärderas och ändras. Mattasorna blir i den här processen en symbol för att laga någonting, ett sätt att ta tillvara material och se potentialen i allt. När inslagen möter varparna skapas de lager som vävarna är, sammanfogas till skikt och det som från början endast var ett garn är nu en sammanhållen yta. Väven skapar lager och lagren är görandet.

Ön Svalbard ligger i norra Norge, ovanför polcirkeln. Sedan 2004 förbinder en internetkabel Svalbards satellitstation med Norge. Detta möjliggjordes av smältningen av den arktiska isen.

Detta arbete är baserat på en resa som jag gjorde i november till Longyearbyen, den norska staden på ön.

Den vita glasyren representerar Arktis imaginära natur och det gjutna föremålet representerar telekommunikationstekniken. Att sätta det idealiserade vita och den gjutna bilden av teknik sida vid sida är ett försök att representera de problematiska effekterna av mänsklig infrastruktur på naturen.

Tack till: T och H. Mannheimers stiftelse and Estrid-Ericsons stiftelse

Name: Anne-Marie Dehon / Ceramic Art → MA
Titel: Svalbard Cable System Project

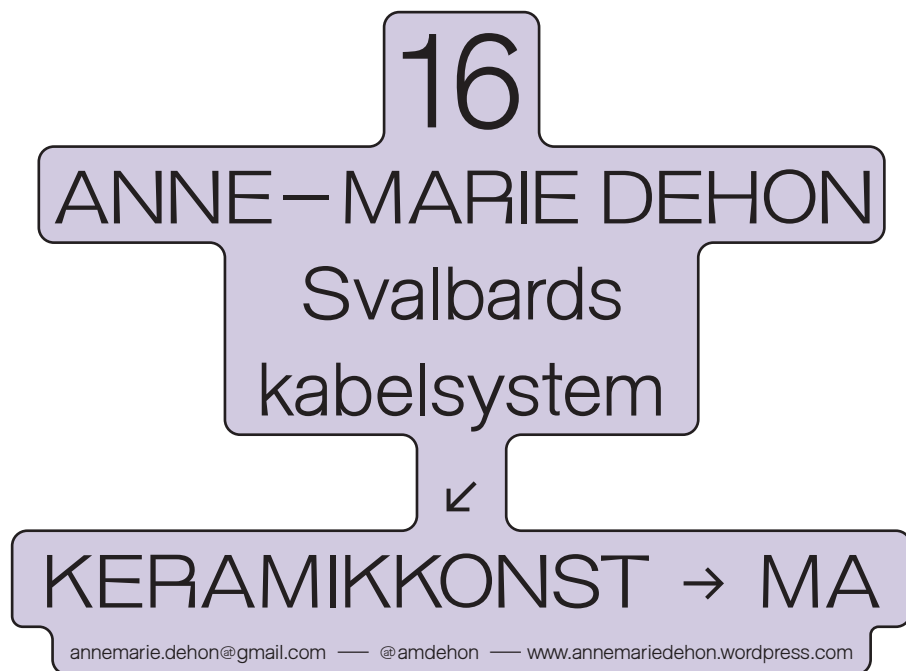
The island of Svalbard is situated in the north of Norway, above the Arctic circle. Since 2004, an internet cable links the Svalbard satellite station with Norway. This was made possible by the melting of the arctic ice.

This work is based on a journey that I did last November in Longyearbyen, the Norwegian city of the island.

The white glaze represents the imaginary nature of the Arctic and the object molded represents the telecommunication technology. Putting side by side the idealized white and the molded image of technology is an attempt to represent the problematic impacts of human infrastructure on nature.

Credits: T. and H. Mannheimer foundation and Estrid-Ercisons foundation

Anne-Marie has received another scholarship (Estrid-Ercisons)

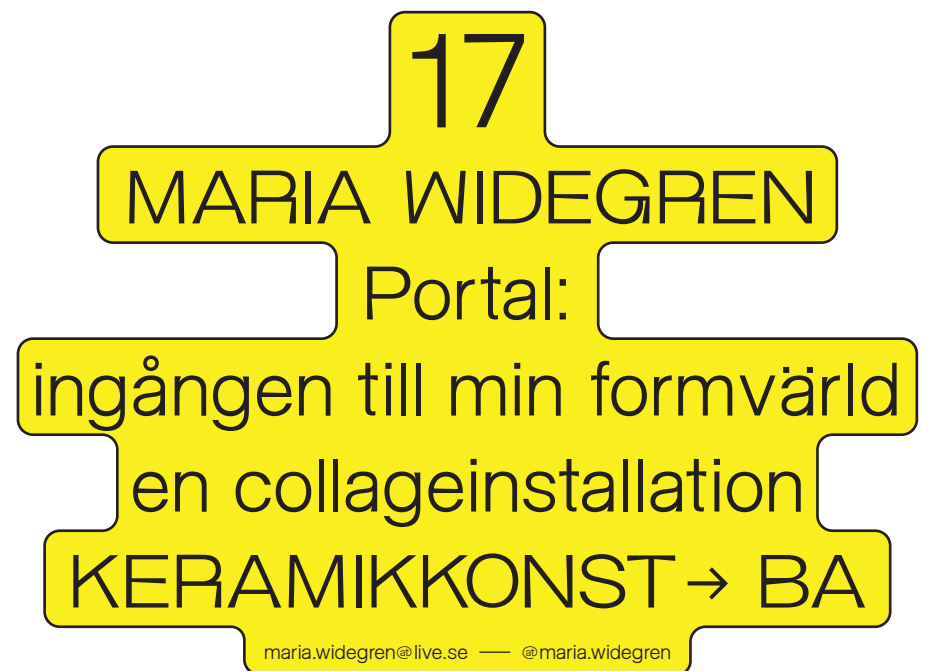

“Varje konstnär som anlitar sin känsla vet hur en mödosamt utarbetad form plötsligt och till synes utan anledning kan förefalla helt felaktig och hur en annan, riktig “som av sig själv” kan uppstå i dess ställe”. Kandinsky

Ett experimentellt sökande efter form, min egen form och min egen formvärld. Vad gör att en form blir perfekt och hur finner den sitt sammanhang, hur samspelar de olika objekten tillsammans i ett collage?

Leran tog form, till synes utan anledning, som bågar, runda, kantiga, släta och vassa objekt, tillsammans fick de förenas i en installation. Det blev till verket “Portal” — ingången till min formvärld.

Välkommen in— ta gärna trappan upp

Varje morgon innan jag lämnar hemmet går jag till smyckeslådan och tar på mig min klocka som är en 25-årspresent av mina föräldrar, ett silverarmband jag fått av min man, samt en silverkedja från min svärmor. Med denna ritual varje morgon känner jag mig redo för dagens utmaningar. Min relation till alla smycken gör att jag känner en trygghet när jag lämnar hemmets borg. Hur är din relation till smycken?

Under det här projektet har jag flyttat mitt intresse och undersöker istället andra människors relationer till smycken för att bredda min förståelse för förhållandet mellan människa och smycke. Genom att genomföra intervjuer omvandlar jag deras känslor till smycken genom att lyssna, översätta och hitta dessa känslor i mig själv.

Alltid svart i svart, som en skugga av inget. Som att allt annat blir överflödigt, minska allt annat brus, göra det enkelt. Låta det andra som inte syns få ta plats. Svärtan är återkommande, väver mina verk tillsammans. Jag har under min masterutbildning återvänt till fotografier från den viktorianska eran, där kvinnor visade sin sorg genom att posera i svart siden. Dessa foton kallas sorgfotografier.

Med utgångspunkt från den svarta textilen har jag försökt skapat ett emotionellt narrativ med estetik/inspiration från den Viktorianska eran och deras sorgeritualer. Min önskan är att verken ska framkalla ett narrativ där betraktaren kan fylla i med sin egna berättelse. Sin inre värld, med fokus på känslan som uppstår i kroppen.

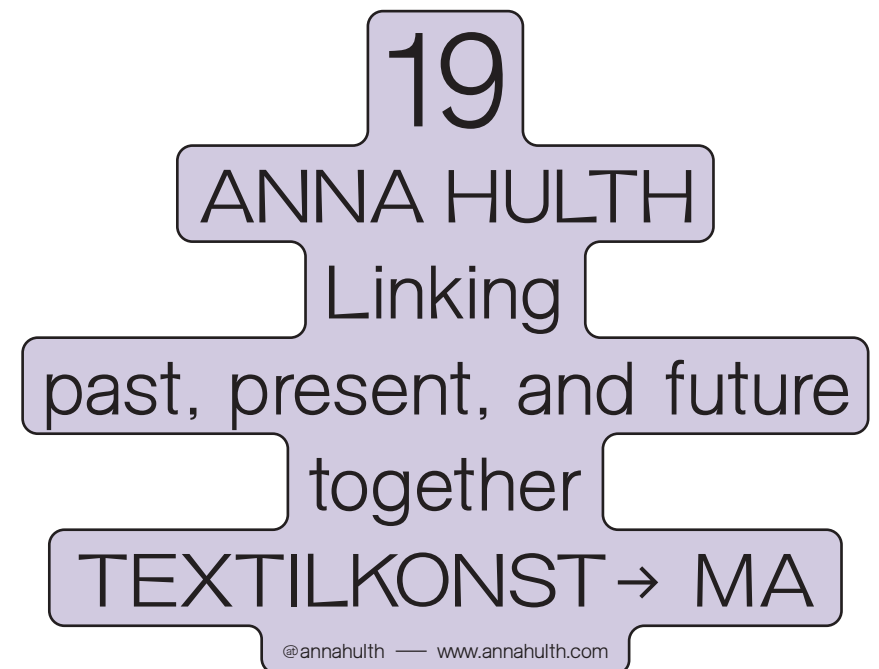
Name: Anna Hulth / Textile Art → MA

Titel: Linking past, present, and future together.

Always black in black, like a shadow of nothing. Like everything else becomes redundant, reduce all other noise, make it easy. Let the other things that are not visible to show.

The black color is recurring in my work, tying them all together.

I have during my master program returned to photos from the Victorian era, where women show their grief by posing in black silk. These images are called mourning photographs. With the black textile I have tried to create an emotional narrative with aesthetics/inspiration from the Victorian era and their mourning rituals. My desire is that my work will create a narrative where the viewer can fill in with their own story. Their inner world, focusing on the feeling that arises in the body.

Längtan och oro, två känslor som verkar motsatta, men som kan existera i en kropp samtidigt. Gränserna mellan känslor suddas ut och är inte lika tydligt längre. Lager glider över varandra i olika konstellationer som tillsammans bildar en person. En individ som i sin tur är en del i något större. Allting flyter samman; känslor, kroppar, identiteter, det vi skapar och har runt omkring oss. Det jag skapar blir ett avtryck inte unikt för mig som person utan kanske mer visar tiden vi lever i, och ett exempel på att vara. Ett avtryck av queera känslor, liv, kärlek, rädsla, vardag. Självkärlek och självacceptans. Queera upplevelser som kan lägga en bit av pusslet som visar erfarenheten av att vara människa. En fokuspunkt snarare än ett objekt.

“Gud skapade— Linné ordnade”

Så skrev D. H Stövers i sin biografi om Carl von Linné 1792. På den tiden trodde man fortfarande att Gud hade skapat en ordning i naturen som var för människan att upptäcka. Peloria var den blomma som fick Linné att tvivla på att naturen redan var komplett. Blomman var en korsning mellan två olika arter, en hybrid skvallrande om evolution.

Jag har lekt med dessa tankar om evolution och ordning. Skapat former och hybrider, där min fantasi möter växt— och djurriket. Tillsammans bildar de sitt eget system av olika världar som möts.

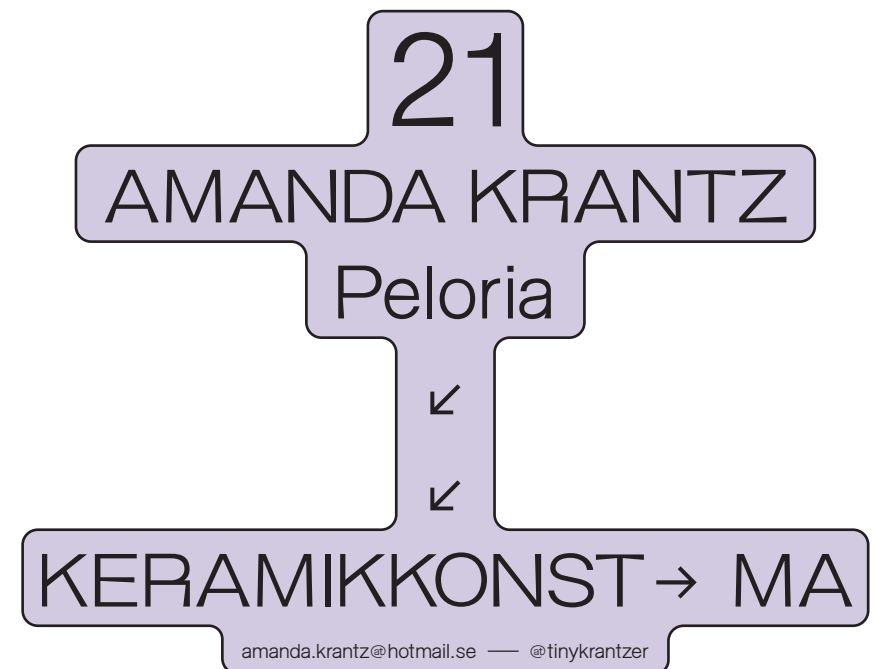
Name: Amanda Krantz / Ceramic Art → MA

Titel: Peloria

“God created— Linnaeus organized”

So writes D. H. Stövers in his biography on Carolus Linnaeus in 1792. During the 18th century, people still believed that God had created an order in nature for man to discover. Peloria was the flower which made Linnaeus doubt his belief that nature was already complete. The flower was a crossing of two different species of plants, a hybrid whispering of evolution.

I have played with these thoughts of evolution and order. Creating shapes and hybrids where my fantasy meets the plant— and animal kingdom. Together they form their own systems, a meeting of worlds.

Det förväntas av mig som kvinna att jag ska vara omhändertagande. Omtänksam. Moderlig.

Moder/Icke—moder är en serie skulpturala verk formade av kroppen när den hålls i olika positioner. Som om en håller ett barn i sin famn. Vårdar. Skyddar. Omfamnar.

I verken syns spår av händer och armar och vi uppmuntras att försöka passa in i dess former och placera våra kroppar rätt däri. Uppmuntras att passa in i en mall, skapad av de förväntningar som finns på kvinnor, i relation till moderskapet.

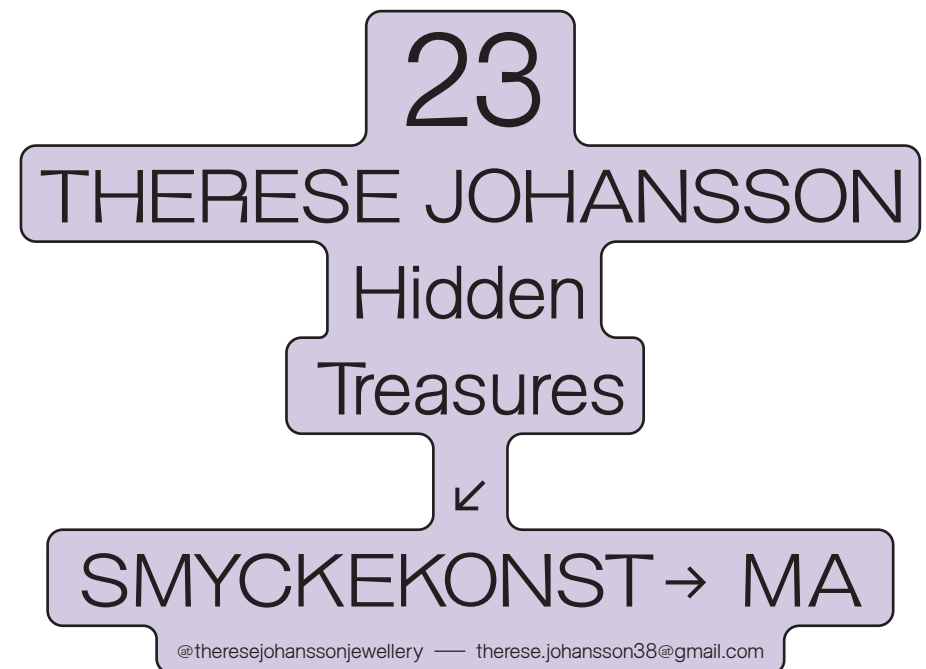
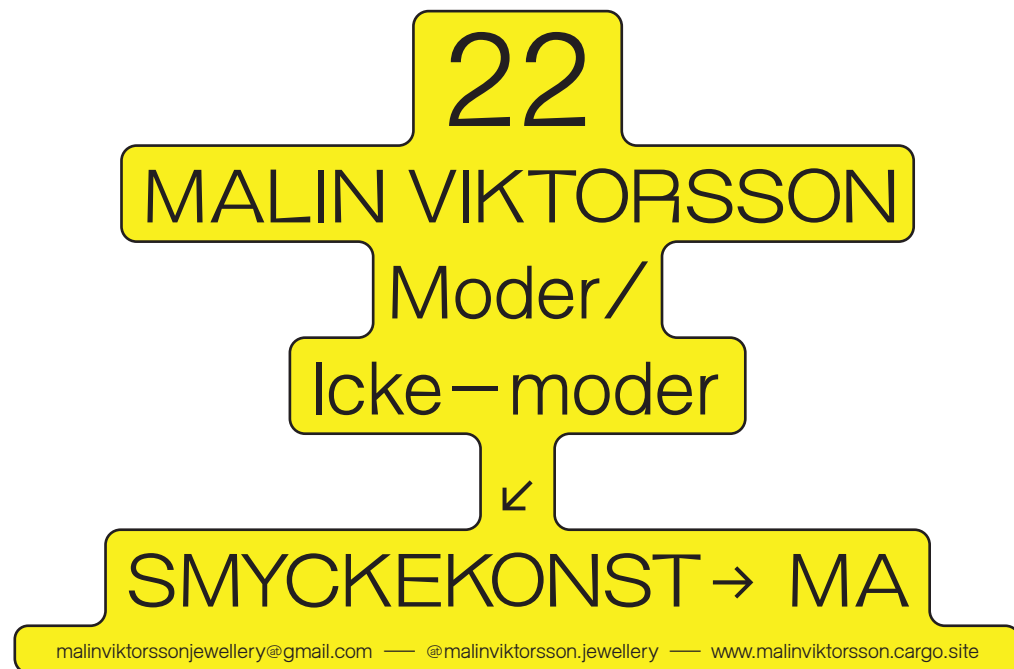
En livslång gemenskap med naturen och granskogen i synnerhet har lärt mig att lyssna till en unik röst. I denna gemenskap har mitt konstnärs—skap sitt ursprung. Arbetet kretsar kring ett utforskande av organisk form, färg och struktur där jag verkar i dialog med trä och silver.

Hidden Treasures består av arbeten i silver, björk och äppleträ. Där det en gång växt ut grenar från stammen växer nu något som kan liknas vid svampar och märkliga former i silver ut. Innanför barken på äpple—narna döljer sig ett livligt mönster som förstärkts genom bränning. Mystiskt och gåtfullt med den gemensamma nämnaren att alla är halsband som kan plockas ur stammen och träs över och runt kroppen. Smyckets placering blir i kontakt med kroppens kärna, nära hjärtat.

Therese Johansson / Jewellery Art → MA
Titel: Hidden Treasures

A lifelong communion with nature and the fir forest in particular has taught me to listen to a unique voice. In this communion my artistry has its origins. An exploration of organic form, color and structure where I work in dialogue with wood and silver.

Hidden Treasures consists of works in silver, birch and apple wood. Where there once were branches growing from the tree something resembling mushrooms and strange shapes in silver grows out. Inside the bark of the apple branches hides a lively pattern that is reinforced by firing. Mysterious and enigmatic with the common denominator they are all necklaces, picked out from the tree trunk and threaded around the body the placement will be in connection with the core of the body, close to heart.

Två personer lämnar ett köksbord, en karta och två nyss urdruckna koppar för att bege sig ut på havet.

Som barn läser vi bilder i böcker genom att gissa, fantisera och associera fritt utifrån egna erfarenheter. Stannar vid detaljer, rör oss fram och tillbaka i berättelsen. Det är ett sätt att se på konst som tar tid, som får ta tid. I mitt examensprojekt har jag undersökt skulpturalt berättande och läsning av skulptur. Jag har aktivt valt att låta dig som betraktare vara medskapare av historien, det finns inga rätt eller fel i hur du tolkar det du ser. Välkommen till ett stilla äventyr, en stunds fritt funderande i samtal, eller tyst i din fantasi.

24.	Matilda Cederqvist	→ BA / Keramikkonst (Ceramic Art)
25.	Anna–Maria Saar	→ MA / Smyckekonst (Jewellery Art)
26.	Karin Kauppi	→ BA / Textilkonst (Textile Art)
27.	Amelie Persson	→ MA / Keramikkonst (Ceramic Art)
28.	Isa Eriksson	→ BA / Keramikkonst (Ceramic Art)
29.	Vilma Fredriksson	→ BA / Keramikkonst (Ceramic Art)
30.	Ben–Hui Grâce Wu	→ MA / Textilkonst (Textile Art)

”Med smycken kan du kommentera en social situation eller visa en attityd utan att behöva höja rösten.” (Jorunn Veiteberg)

Kvinnans arbete är väl utfört när det inte uppmärksammas. (Estrniskt ordspråk)

Mitt arbete är att belysa den makt som det tysta underhållet har över aktiv kommentar. Eftergivande, mjuk, dold, ständigt gjord, därför spänstig, rotad och radikal. Invävda, sydda och lappade broscher på fyra personliga plagg. De är gjorda ur perspektivet av (kvinnors) hantverk och kombinerar tekniker från reparationsdisciplin.

Ändå är de smycken genom att hålla detta utrymme där kommentarer om sociala situationer eller demonstrationer av attityd kan ske.

Anna–Maria Saar / Jewellery Art → MA

Titel: Status Maintenance Jewellery a.k.a. The Women's Work

”With jewellery you can comment on a social situation or demonstrate an attitude without having to raise your voice.” (Jorunn Veiteberg)

The woman's work is well done when it is not noticed. (Estonian saying)

My work is tapping into the power that the silent maintenance has over active commentary. Yielding, soft, hidden, continuously done, thus resilient, rooted and radical. Weaved in, stitched in and patched brooches on four personal garments. They are done from the perspective of (women's) handicraft and are combining techniques from repair discipline. Yet they are jewellery, that holds the space where the comments on a social situations or demonstrations of attitude can happen.

Vävarna kom till för att roa sinnen, för att låta en förundras över hur ljuset möter den skulpturala väven. Den kastar i sin tur skuggor, som skapar en stämning och rörelse i vävens rum, i rummet runt omkring och hos en själv. En tillflykt, en paus, en harmoni.

I projektet ville jag undersöka hur jag kan bygga upp en skulptural yta i väv. En väv som tar plats och fyller ut men som samtidigt inrymmer luft, en rumslighet och transparens. Väven är uppbyggd med lager, där mellanrum i varp såväl som inslag skapar ett rutnät som jag sedan förskjuter och drar ihop. Väven går från en platt yta till en skulptural och tredimensionell. Där ser jag ljus samspela med väven, det textila materialet och rummet.

Våra allra första mätverktyg var våra kroppar. Idag har vi avancerade tekniker för att mäta och kartlägga, ändå är det alltid utifrån kroppen vi upplever och försöker förstå vår omgivning. Den är både en begränsning och vad som möjliggör att ta in världen. Verktygen och systemen vi skapar för att förklara verkligheten omkring oss blir förlängningar av oss själva.

I mitt projekt har jag närmat mig det omätbara och de allra största sammanhangen. Jag har tagit mig utanför gränserna för det kartlagda till den abstrakta verklighet vi alla är del av, men inte kan greppa.

Genom görandet, tillsammans med lera och trä, navigerar jag i ett större perspektiv där det inte finns några landmärken och där min position är oklar.

Name: Amelie Persson / Ceramic Art → MA
Titel: Mapping the immeasurable

Our very first measuring tools were our bodies. Today we have advanced techniques to measure and map our surroundings. Still, it is always through the body we experience and try to make sense of our reality. It is both a limitation, and what makes it possible to perceive the world. The tools and systems we create to explain the reality around us become extensions of ourselves.

In my project I've been approaching the immeasurable and unmappable contexts of our world and reality. I have reached beyond the borders of what science can map to an abstract reality we are all part of, but unable to grasp.

Through making, together with clay and wood, I'm navigating from a wider perspective where there are no landmarks and where my position is unclear.

Mitt examensprojekt tar sin utgångspunkt i känslan oro. Jag har arbetat med att via gränslandet mellan humor och allvar, rörelse och stillhet, fantasi och verklighet, måla upp ett brett spektra av bilder och situationer som oron berör. Skulpturerna blir tillsammans ett landskap av tankar som rör sig från det ena scenariot till nästa och sedan tillbaka till det första igen. Något kan närsomhelst hända.

Det är tyst.

Tiden är flyktig och rummet har liksom upphört. Huden är varm fastän luften som omfamnar är sval. Fingertoppar snuddar vid bröstkorgen som långsamt höjs och sänks om och om och om igen. Vid detta laget är kroppen knappt kropp längre, den är nära på flytande. Flygande. Samtidigt som den aldrig är så tung som just nu.

Skulpturinstallationen 03.30 Dvala utgår ifrån människokroppen i sitt allra mest avskalade stadie. I sitt allra mest sårbara. Jag har tänkt på värme och människokroppens mjukhet och tyngd. Närheten till sin egen kropp och närheten till en annans. Upplevelsen av att få vara rent och skärt naken.

Jag växer upp som en konstant resenär. Flygande som ett lätt föremål från en kontinent till en annan. Landar på den okända platsen och anpassar mig till livsstilen. Sökandet efter det okända hemmet börjar. Jag samlar material i form av avfall, skal från det jag äter och hushållsförpackningar. De är spår av mitt liv och från min vardag. När min hemort skiftar från en plats till en annan tycks min identitet saknas. Någonstans där ute. Finns tillhörighet.

Name: Ben-Hui Gråce Wu / Textile Art → MA

Titel: Traveling — Home — Belonging

Home is a source of personal meaning.

And growing up as a constant traveler around the globe, my self-identity seems missing somewhere out there as my home place shifts from one place to another.

The research of the unknown home has then begun.

I start to collect daily used materials such as kitchen waste and household packaging, as they are part of my life trace that I can keep records from.

The entanglement between materials expresses the complicated situation of being an outsider no matter in which country I am currently in.

Hopefully, my place of belonging can be found within this on-going project.

Notes →

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Notes →

[illegible]

NERVER

EXAM EXHIBITION

Craft

Ceramic Art, Jewellery Art, Textile Art

MFA Programme

BFA Programme

HDK—Valand

GÖTEBORGS UNIVERSITET

www.nerver.visitorinfo.online

Opening hours: 21 — 29/5

12.00 — 18.00

Kronhuset

Postgatan 6, 411 13 — Gothenburg